

Henrik von Achen

**Duhovnost kao praksa
Pretvaranje neiskazivog u vizualni jezik**

U tekstu se autor osvrće na neke aspekte fenomena estetike i interiornosti: na inherentne tendencije da se utemeljuje, manifestira, materijalizira estetska dimenzija spiritualnosti i spiritualna dimenzija estetike, stvarajući time „prostore interiornosti“ kao nešto što je performativno, intrinzično povezano s tijelom ili materijom, s nečim vanjskim, pa i objektima. Konačno, autor se osvrće na to kako nas estetska ili umjetnička dimenzija pobožnosti opskrbljuje jezikom kojim možemo iskazati i prenijeti duhovnost kao vjeru i iskustvo, pretvarajući neiskazivo u vizualni jezik, ili neizrecivo u govor, neobjašnjivo u formu, referirajući se pritom na tekstove svetoga Bernardina Sijenskog.